

[Brosen.]

taget er gaaet op i den Tid, vi har haft denne Ordning, maa man jo erkende, at det gaar ganske uhyre langsomt, hvad det ærede Medlem jo er fuldt vidende om. Det drejer sig jo kun om en Stigning fra 17—18 Øre op til 23½ Øre pr. Kilogram levende Vægt. Vi maa huske paa, hvad det er for Tal, vi i det hele taget manøvrerer med her: Prisen er nu ca. 12 Øre pr. Pund levende Vægt, medens vi var oppe i 27½ Øre for den samme Vare i Aarene før Krigen, 1909—14. Det er jo saa latterligt lave Tal, vi i Virkeligheden har med at gøre her, at man skulde synes, at alt maatte sættes ind paa, at der træffes Foranstaltninger til, at Priserne hæves.

Derfor er det naturligvis en Nødvendighed, at Slagteafgiften forhøjes, og der er jo ogsaa Enighed om en Forhøjelse op til 20 Kr., for Fedekalve 15 Kr., og disse Penge maa saa gaa til fortsat Destruktion og til en særlig Hjælp til de kødproducerende Egne i Form af en Efterbetaling.

Med Hensyn til det sidste maa jeg sige, at Ministerens Forslag er meget løst affattet. Man kan i Virkeligheden — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa det — ikke læse sig noget som helst til om, hvor stor denne Efterbetaling i det hele taget skal være. Derfor tror jeg ogsaa, det er et Spørgsmaal, man maa forhandle nærmere om i det Udvalg, der senere faar med Sagen at gøre.

Men der aandede altsaa Tilfredshed med Lovforslaget ud af det ærede Medlem Hr. Andreassen (Forsinge)'s Tale. Det ærede Medlem „glemte“ at omtale de 2 Mill. Kr. Det er naturligvis ikke en Forglemmelse, og naar han ikke har omtalt dem — og jeg forudsætter, at han heller ikke kommer til at omtale dem her —, tager jeg ham til Indtægt for mit Standpunkt og gaar ud fra, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det ikke alene er meget uheldigt, men forkert at have de 2 Mill. Kr. staaende i dette Forslag til Belastning af det lille Budget, vi opererer med her.

Med Hensyn til øvrigt til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser da har vi jo hørt den Udtalelse fra ham før, at det at faa en fast Pris for destruerede Kreaturer lader sig ikke gøre. Ministeren siger, at der skal ubegrænsede Pengemidler til i saa Fald. Men jeg har jo udtrykkelig udtalt mere end een Gang overfor Ministeren, at vi naturligvis kan tale om en vis Begrænsning. Jeg har netop sagt, at man naturligvis ikke kan finde sig i, at der en enkelt Uge kommer en halv Snes Tusinde Kreaturer til Destruktion, vi

kan udmærket godt tale om, hvor Maksimum skal være for den enkelte Uge. Saa kan man selvfølgelig beregne, hvor store Penge-midler der skal til, og saa mener jeg ikke, det kan virke afskrækkende.

Den højtærede Minister var saa inde paa et Forsvar for de 2 Mill. Kr., og han henstillede til mig, at hvis jeg var utilfreds, hvad jeg altsaa havde ytret, at jeg var, kunde jeg jo fremsætte et bedre Forslag om at skaffe Pengene frem. Det er nu ikke min Sag at fremsætte Forslag om de 2 Millioner, men for øvrigt kan jeg betro ham, at han efter min Mening ikke kunde fremsætte et daarligere Forslag i alt Fald end det, han har fremsat her. Jeg har sagt, at vi ikke er imod, at der som hidtil blev ydet Kød til kriseramte Personer, men vi vil bare ikke have det ind i Loven her, hvor vi arbejder med et uhyre lille Budget og har Brug for alle de Penge, der kan komme ind, selv efter at Slagteafgiften altsaa er forhøjet op til de 15 og 20 Kr.

Formanden: Den sidste Taler udtalte for et Øjeblik siden overfor det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen Muligheden af, at dette ærede Medlem maaske inden ret længe kunde blive oversendt til en anden Verden. Jeg vil ikke opfatte denne Udtalelse som noget i Retning af en Trusel hverken i Henseende til Oversendelse til Destruktion eller andet for en Rigsdagsmand ubehageligt.

Det ærede Medlem Hr. Brosen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brosen: Jeg antager nok, Medlemmerne forstod min Udtalelse. Vi maa jo have Lov her i Rigsdagen til at komme med spøgefulde Bemærkninger. Naar jeg talte om en anden Verden, tænkte jeg naturligvis i denne Forbindelse paa en politisk anden Verden. Der er vist heller ikke nogen, der har misforstaaet mig i den Henseende.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Andreassen (Forsinge) udtalte, at Loven havde virket efter sin Bestemmelse. Det er meget muligt, at den har det, hvis man har ment, at Bestemmelsen var, at det kun gjaldt om Destruktionskreaturene og om, at de Egne herovre, hvor man kun en Gang imellem udsætter en Ko, kunde faa højere Pris. Men Loven har ikke virket efter sin Hensigt i Henseende til at hæve Priserne paa Fedekreaturer, og det, som jeg stadig har gjort mig til Talsmand for, er, at det var de Egne, som har saadanne Kreaturer, man skulde komme til Hjælp. Men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem Hr. Andreassen (For-